

1. januar 1954, er forsikringssselskaberne plig- tige at give de pågældende forsikringstagere meddelelse om den her omhandlede for- deling inden den 15. januar 1955.“

§ 6.

I § 20 i lovekøntdgørelse nr. 344 af 22. december 1953 tilføjes som nyt punktum:

„Erstatninger eller ydelser, der af så- danne sammenslutninger udbetales til med- lemmerne, medregnes til modtagerens skat- tepligtige indkomst, selvom de hidrører fra kontingenter, for hvilke foranstående be- stemmelse ikke har haft gyldighed.“

§ 7.

I § 21, stk. 4, i lovekøntdgørelse nr. 344 af 22. december 1953 tilføjes efter „1922“ ordene: „og § 83, stk. 1, i lov nr. 171 af 31. marts 1953, som ændret ved lov nr. 193 af 11. juni 1954.“

§ 8.

Bestemmelsen i § 22 i lovekøntdgørelse nr. 344 af 22. december 1953 affattes således:

„Stk. 1. Den i lov nr. 149 af 10. april 1922 § 28, stk. 4, jfr. § 23, stk. 7, hjemlede adgang for vedkommende skatteråd til bevillingsmæssigt at indrømme nedsættelse i den skattepligtige indkomst skal for skatteåret 1955—56 også gælde tilfælde, hvor en skatteyder i tiden mellem den 1. april 1950 og den 1. november 1954 første gang har etableret eller overtaget en selv- stændig erhvervsvirksomhed, hvoraf han stadig er indehaver. Nedsættelsen kan ind- rømmes, når skatteyderens økonomiske for- hold efter skatterådets skøn taler derfor; herved vil det særlig være af betydning, om den pågældende i forbindelse med virksom- hedens etablering eller overtagelse har måttet påtage sig en gæld, der såvel i hen- seende til gældens størrelse som navnlig også i henseende til afdragsvilkårene må anses for at være meget tyngende for ham.

Stk. 2. Består virksomheden i land-, skov- eller havebrugsvirksomhed, skal ned- sættelsen højst kunne udgøre et beløb svarende til 20 pct. af det beløb, hvorved den dokumenterede gæld pr. 1. januar 1955 overstiger 100 pct. af den skattemæssige værdi af fast ejendom, besætning og inven- tar, forsåvidt skatteyderen i det indkomst-

år, der ligger til grund for skatteåret 1955 —56, har afdraget et så stort beløb på gælden. I modsat fald kan nedsættelsen kun andrage det afdragne beløb.

Stk. 3. Det må påses, at den dokumen- terede gæld alene stammer fra overtagelsen af vedkommende virksomhed. Ingen skatte- yder kan få en nedsættelse af indkomsten på mere end 3 000 kr.“

§ 9.

I bestemmelsen i § 24 i lovekøntdgørelse nr. 344 af 22. december 1953 ændres ordet „banker“ til „pengeinstitutter“.

§ 10.

Efter § 26 i lovekøntdgørelse nr. 344 af 22. december 1953 indsættes følgende be- stemmelse:

„Fra og med skatteåret 1956—57 skal personer, der er forpligtet til at føre autori- serede handelsbøger, eller hvem regnskabs- pligt er pålagt i medfør af den finans- ministeren ved § 3 i lov nr. 392 af 12. juli 1946 tillagte bemyndigelse, indsende selv- angivelse inden udgangen af januar måned, såfremt det regnskabsår, der danner grund- lag for selvangivelsen, udløber 30. november eller tidligere. Udløber regnskabsåret senere, skal selvangivelsen indgives senest 15. februar, jfr. § 22, stk. 1, i lov nr. 149 af 10. april 1922“.

§ 11.

I lov nr. 294 af 29. september 1954 om præmiering af opsparing foretages følgende ændringer:

a) Bestemmelsen i § 2, stk. 4, affattes såle- des:

„Præmiering af det på en indskuds- konto indskudte beløb er betinget af, at beløbet i det enkelte indskudsår udgør mindst 200 kr.“

b) I § 3, stk. 1, efter sidste punktum ind- føjes som et nyt punktum:

„Ægtefæller, der er sambeskattet, kan dog oprette hver sin konto.“

c) I § 5, stk. 1, 1. punktum, ændres ordet „indskyderen“ til: „den skattepligtige“.

d) I § 8, stk. 1, 1. punktum, indføjes i første linie efter „regnskabsår“ ordene: „på en præmieindskudskonto“.